

MANIFEST DEL PFAC PER LA PAU I EL DESARMAMENT

24 de maig

Hui, 24 de maig, com a PFAC ens concentrem pel Dia Internacional de les Dones per la Pau i el Desarmament. Aquesta data s'ha consolidat vinculada al Moviment Internacional de Dones per la Pau i el Desarmament a partir de les grans mobilitzacions pacifistes d'inicis de la dècada de 1980, especialment entre 1981 i 1983. En aquest període, milers de dones en diferents països europeus van protagonitzar protestes contra la instal·lació d'armament nuclear en el context de la Guerra Freda, destacant les accions enfront de bases militars com la de Greenham Common al Regne Unit. Aquestes mobilitzacions, que van incloure acampades permanents, bloquejos i resistència civil, es van convertir en un símbol del rebuig a la guerra i al militarisme. En 1982 s'institucionalitza aquesta data com a jornada de referència per a la lluita de les dones per la pau, el desarmament i la seguretat col·lectiva.

El feminisme ha estat històricament un moviment per la pau, la justícia i la defensa de la vida enfront de la violència i la destrucció. La nostra lluita és incompatible amb la guerra, amb la militarització i amb qualsevol política basada en la lògica de la por. Enfront de l'actual context internacional, marcat per l'escalada bèl·lica i l'augment de la despesa militar, rebutgem els discursos que pretenen normalitzar la guerra com una necessitat inevitable i convertir el rearmament en la resposta política davant els conflictes.

Ens neguem a acceptar una societat preparada per a la guerra mentre es desmantellen drets socials i serveis públics essencials. Cada euro destinat a armes i estructures militars és un euro que se li arrabassa a la sanitat, a l'educació, a l'habitatge, a la protecció social i a les polítiques d'igualtat. La verdadera seguretat no es construeix mitjançant la militarització, sinó garantint condicions de vida dignes per a tota la població.

Especialment dolorosa i alarmant és la situació en Palestina, que porta anys sofrint ocupació, bloqueig, desplaçaments i violència sistemàtica, agreujats en els últims temps per una ofensiva militar devastadora, que ha provocat la destrucció massiva d'infraestructures civils i la mort de desenes de milers de persones, entre elles milers de dones i xiquetes. Els atacs contra hospitals, escoles i camps de refugi, així com el bloqueig d'ajuda humanitària i l'ús de la fam com a instrument de guerra, constitueixen greus violacions del Dret Internacional. L'extensió del conflicte al Líban i l'escalada entre els Estats Units i l'Iran augmenten encara més el risc d'una guerra regional de conseqüències imprevisibles.

Els bombardejos i atacs militars sobre territori iranià, junt a les represàlies i l'augment de la tensió geopolítica, continuen deixant mort, destrucció i inestabilitat sobre la població civil, mentre els organismes internacionals romanen incapaços de detenir l'escalada bèl·lica i garantir el compliment efectiu del dret internacional i dels drets humans.

Condemnem així mateix l'abandó del poble sahrauí i l'incompliment del dret a l'autodeterminació del Sàhara Occidental, sotmés des de fa dècades a ocupació i repressió. La impunitat enfront dels crims de guerra i les violacions massives de drets humans destrueix qualsevol possibilitat real de pau i perpetua un ordre internacional profundament injust.

Afirmem que les guerres i els conflictes armats tenen conseqüències devastadores per a les dones i les xiquetes. Al llarg de la història, la violència bèl·lica ha significat per a nosaltres augment de les agressions sexuals, explotació, tracta, desplaçaments forçats, pobresa i pèrdua d'accés a recursos bàsics. Les dones continuen utilitzant-se com a territori de guerra i dominació. Les xiquetes veuen interrompuda la seua educació i queden exposades a múltiples formes de violència i vulnerabilitat.

No podem ignorar tampoc el paper de les grans aliances militars en l'escalada de tensió internacional i en la pèrdua de sobirania dels pobles. Rebutgem les polítiques basades en la confrontació i defensem una política exterior sustentada en la diplomàcia, el diàleg, la cooperació i el desarmament.

Des del PFAC afirmem que no hi haurà pau mentre continue la impunitat enfront dels crims de guerra, l'ocupació i la destrucció de pobles sencers. Enfront de la barbàrie i el militarisme, defensem la solidaritat internacional, la sobirania dels pobles i una pau construïda sobre la justícia social i els drets humans.

**No a la guerra.
No a l'OTAN.**

Sí a la pau, al desarmament i a la sobirania dels pobles.